

sin Forespørgsel, og jeg skal da i det Omfang, hvori det er mig muligt, udtale mig derom.

Af de Taler, som blev holdt her i Gaar, fremgaar det jo, at Partierne stiller sig ret kritisk til Lovforslaget, og i Virkeligheden ikke møder ret mange af dets Bestemmelser med udtalt Velvillie. — Dette er i Virkeligheden kun et Bevis paa det gamle Faktum, at det er overordentlig svært at komme tilbage fra Bestemmelser, som frembyder Fordele, men som knytter sig til Tilstande, der ikke er mere; det er umaadelig simpelt og meget let at være Fremskridtsmand, naar det gælder om at lægge til — det er langt, langt sværere, naar Talen er om at trække fra, selv om det erkendes, at dette er fornødent, og at der i selve Formindsnelsen paa et Lovgivningsomraade ligger et Fremskridt.

Hvad nu det Lovgivningsomraade angaar, som her beskæftiger os, er dette jo altid blevet mødt med stærk Kritik, og det har altid været vanskeligt at opnaa Enighed. Vel er det hidtil lykkedes at gennemføre Arbejdsløshedslovgivningen med Tilslutning fra alle Sider, men mange ærede Medlemmer, som sad i dette høje Ting, da vi behandlede dette Spørgsmaal i 1921, og for øvrigt ogsaa under Behandlingen i de forudgaaende Aar, vil erindre, hvor overordentlig vanskeligt det var at naa til Resultater, og hvor voldsomt man kritiserede Rækker af Bestemmelser, som dog til syvende og sidst fandt Plads i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, og som man nu, trods den stærke Kritik for Aar tilbage, omfatter med stor Interesse, saa stor endog, at man for ingen Pris vil miste dem. De Bemærkninger, som fremsattes i Anledning af Arbejdsløshedsloven af 20. December 1921, og som skildrede de Hensigter i Retning af Udsultning af den arbejdsløse Befolkning, som man havde med denne Lov, maa jeg dog antage nu bliver taget tilbage, idet man nu, synes det mig, tydeligt anerkender det Fremskridt, som Loven af 1921 betød.

De Indvendinger, som blev fremsat i Gaar mod Lovforslaget, forekommer mig ikke at besidde synderlig saglig Styrke. I det væsentlige har de angaaet mindre Ting; Spørgsmaal af administrativ Art, det vil sige Spørgsmaal, hvorom der naturligvis kan forhandles, og i mindre Grad principielle Spørgsmaal, selv om der jo ogsaa, navnlig til Lovforslagets tredie Afsnit, er knyttet Bemærkninger af principiel Natur.

En vis Velvillie kom dog til Orde i det ærede Medlem Hr. Svens Udtalelse. Det ærede Medlem gav Tilsagn om at ville be-

handle denne Sag fordomsfrit og velvilligt. Nu maa jeg hertil sige, at paa mere end et Sted i det ærede Medlems Tale er det egentlig ikke Fordomsfrihed, den præges af, og paa andre Steder — og de er ikke helt faa — synes det mig heller ikke, at just Velvillie straalere ud af det ærede Medlems Ord. Men fordomsfrit og velvilligt vil det ærede Medlem altsaa stille sig, og jeg haaber da, at dette skal finde et stærkere Udtryk under de kommende Forhandlinger, end det lykkedes det ærede Medlem at finde i sin Tale i Gaar, og for saa vidt er jo alt vel.

Det ærede Medlem mente, at jeg i Udformningen af Lovforslaget forsøgte at optræde som en Aladdinskikkelse, som blot behøvede at gnide paa Lampen, saa sprang de herligste Resultater straks frem, og det ærede Medlem oplyste mig om, at det var en Fiktion, jeg levede i, hvis jeg opfattede mig selv paa denne Maade, fordi det viste sig, at jeg, da jeg fremtryllede Resultaterne, efter det ærede Medlems Mening helt havde glemt det, som er det centrale i denne Lovgivning, nemlig de arbejdsløse. Nu maa jeg sige, at hvis det ærede Medlem tror, at dette Lovforslag saaledes er fremsprunget ved Gnidning paa en Tryllelampe uden noget selvstændigt Arbejde, tager det ærede Medlem i allerhøjeste Grad fejl, og hvis det ærede Medlem tror, at man ikke har haft sin Opmærksomhed henvendt netop paa dem, der igennem Arbejdsløshedslovgivningen skal hjælpes, tager det ærede Medlem i endnu højere Grad fejl. Vi mener netop, at de Veje, ad hvilke Hjælpen her vil blive ydet, under Hensyn til de Tilstande, hvori vi nu lever, er mere formaalstjenlige og gavnlige baade for de arbejdsløse og for Erhvervslivet i det hele taget end de Bestemmelser, hvorunder vi i de senere Aar har levet, hvor værdifulde jeg end vedvarende mener de har været, thi de var dikteret af Særforhold, saaledes som jeg sagde forleden Dag, som ikke er mere.

Naar det ærede Medlem Hr. Sven endvidere siger, at det maa have været Forudsætningen for den højtærede Regering ved Fremsettelsen af dette Lovforslag, at en Arbejdsløshed af det Omfang, vi har kendt i de senere Aar, ikke med Rimelighed kan forudses i den nærmeste Tid, eller ikke med Rette vil kunne være til Stede — ja, saa ved jeg ikke rigtig, hvad det ærede Medlem dermed mener. Jeg har netop ved min Fremsettelse af Lovforslaget og under Udarbejdelsen af dette været fuldt ud paa det rene med, og ogsaa givet det Udtryk, at man med al Rimelighed kan forudse en meget stor Arbejdsløshed i vort Land i den kommende